

Оригиналан научни рад

УДК 911.3(497.6 ДУЈАКОВЦИ)
Original scientific work**Драгица Р. Гатарих**

ДУЈАКОВЦИ

– Антропогеографска проучавања насеља и порекла становништва –

Извод: Антропогеографска проучавања села Дујаковци, прва те врсте у нашој науци, обављена су почетком августа 2003. године. Она су обухватила сагледавање развоја насеља (генезу, физиономију, функције, уређење) и порекла становништва, као и нека општа географска (положај, атар) и културогена својства (крсне славе сеоских породица, сеоску славу, света места и сл.). Том приликом прикупили смо ("на терену и у народу", од куће до куће) обиље научне грађе, коју у овом раду презентирамо у минималном обиму.

Кључне речи: антропогеографија, насеље, атар, развој, становништво, физиономија, функције.

Abstract: Anthropography scientific research of the village Dujakovci, the first of the kind, has been renewed in 2003. It has encompassed the development of the settlements (the origin, the function, and the appearance) and the origin of the population. It also describes some of the geographical (area, district) and cultural features ("slava", of the village family, village "slava", or sacred places). We collected the abundance of the scientific knowledge, which we will present in this work only in few words.

Key words: anthropography, settlement, area, development, population, appearance, function

Положај

Дујаковци су смештени југозападно од планине Мањаче (1 236 m), у окружењу ниских и средњих планина: Превије (1038 m), Тиричевце (1022 m), Поповаче (859 m), Батоша (890 m), Кика (1091 m), Црног врха (839 m) и Метле (963 m). Лоцирани су 37 km југозападно од Бање Луке, са којом су повезани регионалним путем (Бања Лука—Чађавица—Мркоњић Град). Улазе у састав општине Бања Лука (1.232 km²), која просторно обједињује и функционално повезује 54 насеља.

У регионалном погледу Дујаковци припадају Змијању, мањој предеоној целини у склопу Бањалучке регије, у западном делу Републике Српске и северозападном делу Босне и Херцеговине.

Насеље се просторно развија у висинском појасу од 760 m (заселак Божићи) до 980 m (заселак Горњи Сладојевићи).

Атар

Површина атара износи 2 762 ha. Обрадиво земљиште заузима 998 ha, пољопривредно 1.505 ha, продуктивно 2.733 ha, а неплодно (непродуктивно) земљиште 29 ha. У структури коришћења земљишног фонда преовладавају шуме (44,5% укупне површине атара), пашњаци (18,3%), ливаде (18,1%) и оранице и баште (17,8%).

Листопадне шуме распрострањене су у следећим потесима: Кику, Обарској чести, Кичељу, Малом брду, Бабића долинама, а четинарске, засади боровине (пошумљавање обављено 1951), на Љиљановцу (953 m). Пашњаци су: у Риђуши, Равним њивама, Дебелцу, Разволама, Колунићу, Гредару, Липовици, Колиштима, Мустапин долу, Лазинама, на Превији, Батошу, Поповачи, Метли итд. Ливаде се налазе на местима: Ледињак, Крчевине, Дуге њиве, Расадница, Округле њиве, Увале, Бранкова раван и др. Баште су углавном поред сеоских кућа, у склопу дворишта, као и оранице, којих има и у другим деловима атара (Ледињак, Равне њиве, Дуге њиве, Округле њиве и др.).

Табела 1. – Структура коришћења земљишта и својински односи у атару Дујаковаца¹

Категорије коришћења	Власништво		Укупно	
	приватно	државно	ha	%
Оранице и баште	484	7	491	17,78
Воћњаци	8	-	8	0,29
Ливаде	493	6	499	18,06
Пашњаци	256	251	507	18,36
Шуме	131	1 097	1 228	44,46
Неплодно земљиште	5	24	29	1,05
Укупно	1 377	1 385	2 762	100,0

У атару има више површинских (вртаче, увале и др.) и подземних крашких облика рељефа, од којих су најпознатије пећине – Пећурина, на локалитету Кућишта, у подножју Кика, Сводница и у Обарској чести, и јаме – Таировица, Звиждина јама, у засеоку Гатарџићи, јама у Кућиштима и у Срнегици, у засеоку Делићи.

¹ Документациони материјал Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, Бања Лука, 2001.

Постанак и опште одлике развоја насеља

Старија прошлост насеља је недовољно проучена, а трагови раније насељености који упућују на знатну старост села многобројни су и разноврсни по културно-хронолошком редоследу.

З. Жеравица² помиње да се на Љиљановцу, за који наводи да је брдо, што је нетачно, налазе остаци зида праисторијске градине, који су данашњим мештанима непознати.

На локалитету Мраморје сачувано је пет старих камених плоча, за које мештани верују да датирају из римског периода.

По народном предању, на месту Вигњиште, где су мештани орањем ископавали остатке разноврсне ”гвожђурије”, биле су ковачнице у време турске владавине.

На сеоском гробљу се налази споменик незаном јунаку (непознате старости), кога мештани називају Раданов гроб, по коме је род Радановићи добио име.

У Дујаковачком пољу, на месту Продоле, налази се некропола са 181 стећком (19 плоча и 162 стуба).³

Има индиција да насеље Љиљановац, које се помиње у турском попису 1541. године, када броји 10 кућа,⁴ представља претечу данашњих Дујаковаца. У атару Дујаковаца, као што је већ поменуто, налази се ниска планина Љиљановац, коју неки истраживачи погрешно лоцирају да припада селу Стричићи,⁵ чије име вероватно чува успомену на старо село. По предању, Дујаковци су старо српско село, јер постоје од времена пре турске окупације.

Кроз дуговремену и богату историју насеље има променљиву демографску величину, која се креће у распону од 185 становника, колико има данас (2003), до 1.058 житеља, колико је било по попису становништва и домаћинства 1961. године. Осим тога, евидентно је и континуирано смањење укупне популације и знатна морфо-физиономска и социјално-економска трансформација насеља, нарочито у последњим деценијама XX века.

² З. Жеравица, **Археолошки споменици Голеша, Добриње и Змијања**, Наше старине, Годишњак Завода за заштиту културно-историјског и природног наслеђа Босне и Херцеговине, XVIII–XIX, Сарајево, 1989, стр. 46.

³ Ш. Бешлагич, **Стећци**, Каталожко-топографски преглед, ”Веселин Маслеша”, Сарајево, 1971, стр. 100.

⁴ М. Васић, **Етничка кретања у Босанској крајини у XVI вијеку**, Годишњак Друштва историчара Босне и Херцеговине, XIII, Сарајево, 1963, стр. 241.

⁵ Ј. Мргич Радојичић, **Доњи краји**, Крајина средњовековне Босне, Филозофски факултет у Београду, Филозофски факултет у Бањалуци и Историјски институт у Бањалуци, Београд, 2002, стр. 224.

Табела 2. – Број кућа и становника у Дујаковцима од 1880. до 1921. године⁶

Година	Број	
	кућа	становника
1880.	27	334
1895.	39	488
1901.	38	538
1910.	63	624
1921.	79	593

Извесно је да су демографске промене присутне у свим фазама развоја насеља, с тим што оне имају мању израженост у XIX и почетком XX века.

Табела 3. – Кретање укупне популације и домаћинства у Дујаковцима од 1948. до 2003. године⁷

Година	Број житеља	Домаћинства	
		број	просечан број чланова
1948.	928	121	7,7
1953.	983	124	7,9
1961.	1 058	113	9,4
1971.	745	98	7,6
1981.	467	86	5,4
1991.	328	76	4,3
2003.	185	54	3,4

Савремени развој села, нарочито после Другог светског рата, обележен је многобројним променама које су пре свега видљиве у трансформацији сеоске породице, знатном иселјавању становништва у друга насеља, углавном градска, опадању природног прираштаја, смањењу степена искоришћености аграрног простора (1961. општа густина насељености сеоске територије износила је 0,4, а 2003. године 0,07 становника/ha), прео-

⁶ Штатистика места и пућанства Босне и Херцеговине, Сарајево, 1880, стр. 33; Главни резултати пописа житељства у Босни и Херцеговини, од априла 1895, Земаљска влада за Босну и Херцеговину, Сарајево, 1896, стр. 156; Први шематизам православне српске митрополије Бањалучко-бихаћке за годину 1901, Сто година послје, Бања Лука, 2001, стр. 3; Резултати пописа житељства у Босни и Херцеговини, од септембра 1910, Земаљска влада за Босну и Херцеговину, Сарајево, 1912, стр. 150; Речник места, Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца, Народна просвета, Београд, 1925, стр. 64.

⁷ Подаци из званичних пописа становништва, домаћинства и станова од 1948. до 1991. године, а за 2003. према нашим теренским испитивањима обављеним почетком августа.

бражају професионалне структуре сеоског становништва (пораст сеоског непољопривредног становништва) итд.

Физиономија насеља

Дујаковци су разбијеног типа. Повезују осам физиономских делова – заселака, који представљају групе родовских (сродничких) кућа: Делићи (на неким картама погрешно су уписани као Делијићи),⁸ Горњи Сладојевићи (Вулини и Сладојевићи), Радановићи, Врањеша, Гатарићи, Вулини, Божићи и Доњи Милићевићи или Милићевићи (на неким картама погрешно су уписани као Милановићи).⁹ Заселак Доњи Милићевићи је данас без сталних житеља.

Током свог постојања поједини засеоци су мењали локације: Радановићи су прво били на месту Кућишта; Врањеша на Кланцу; Божићи у потесу Кућерине; Вулини у Срнећим долинама; Гатарићи на Превији, а затим на локалитету Шпагаруша, где и данас постоје остаци четири камена на којима је стајао амбар за жито.

Крајем XIX и средином XX века у атару је било мноштво зграда за стоку, које мештани називају ”наслони”, ”колибе” и ”стојбине”, лоцираних већином на ”сенокосима” у Дубици, Батаруши, Бабусама, Риђуши, Поповачи итд. У прошлости због дефицита сточне хране током зиме месни сточари су са својим стадима одлазили у ниже крајеве, углавном у Лијевче поље. Касније су прелазили реку Саву и са стадима боравили у Славонији и др. У то време (средином XX века) почиње смањење броја ”наслона”. Августа 2003. године у атару смо евидентирали само једну ”колибу” у Дубици, власништво Ранка Сладојевића из суседног села Локвара.

Спољне функције

Дујаковци су насеље мањег функционалног значаја, са незнатним функционалним капацитетом. Спадају у сточарско-ратарско село.

У селу, у засеоку Божићи, налази се једна мала приватна продавница мешовите робе, са једним запосленим радником.

Четвороразредна основна школа, која је почела са радом 1964. (до 1988/89. је била у саставу Основне школе ”Петар Кочић” у Стричићима, а потом представља организациони део Основне школе ”Петар Кочић” у Колима), затворена је 1991. године, због недовољног броја ученика. Зграда школе данас је запуштена и руинирана.

⁸ **Топографска карта 1:50 000** (Приједор 422/4), Војногеографски институт, Београд, 1969; **Топографска карта 1:25 000** (Горње Ратково, 071-4-4), Војногеографски институт, Београд, 1977.

⁹ Исто.

Од септембра 2002. године у село свакодневно долази цистерна за откуп млека, које се пласира у Козарској Дубици ("Млијекопродукт").

Уређеност насеља

Мештани се пијаћом водом снабдевају из копаних бунара у којима се скупља кишница. Воду за напајање стоке користе из оближњих локви, као што су: Делића локва, Сладојевића локва, Данића локва, локва у Разволама, локва на Пољанку и др.

Село је електрифицирано средином 70-их година XX века. Макадамски пут, прикључак на локални пут Стричићи–Локвари, урађен је крајем 70-их година XX века. Овај пут, који носи назив Горанов пут,¹⁰ асфалтиран је 2001. године до засеока Божићи. Од јуна 2003. године, преко мобилне телефоније, село је укључено у телефонску мрежу.

На локалитету Продоле налази се заједничко гробље за пет заселака (Божићи, Гатарихи, Радановићи, Врањеша и Доњи Милићевићи), док Делићи и Вулини имају своје гробље. Осим тога, у близини неких сеоских кућа има и појединачних гробова.

Порекло становништва

Многи мештани себе сматрају староседеоцима, "од памтивијека су ту" ("одвајкада"). По казивању, "давали су бегу трећину". Највећи број житеља је досељен у време турске владавине, с тим што многи не знају тачно време насељавања.

У селу сада живи седам српских родова: *Вулини*, *Божићи*, *Врањеша*, *Делићи*, *Сладојевићи*, *Гатарихи* и *Радановићи*.

Вулини (18 кућа, славе *Михољдан*), досељени из Рибника код Кључа, од којих 10 кућа има надимак Јевтићи, а 8 кућа Џакићи, даљом старином су из Далмације. Сматра се да су се у прошлости презивали *Кењало*, јер се у Рибнику налази истоимени заселак.¹¹ Овом роду припада Мирко Вулин, рођен у Дујаковцима, кнез села Дујаковаци, у своје време најбогатији човек и угледна личност Змијања. Вулина има и у селима Чађавица, Горње Ратково, Лусићи и Стричићи, и сви имају исту крсну славу.

Божићи (12 кућа, славе *Томиндан*), од којих 3 куће имају надимак Ковићи, који су добили по претку Кови, 3 куће Миланковића (по извесном Миланку), 2 куће Заимовића (по далеком претку који је стално заимао,

¹⁰ Назив пута потиче од личног имена Горана Божића, младог мештанина који је страдао у грађанском рату 90-их година XX века у Босни и Херцеговини.

¹¹ М. Нишкановић, **Прилог проучавању становништва Змијања**, О пореклу становништва Горњег и Доњег Раткова и Стражица, Гласник Земаљског музеја у Босни и Херцеговини, Нова серија – Етнологија, бр. 33, Сарајево, 1978, стр. 15–16.

тражио, посуђивао), 2 куће Рустинара (по рустини, стени, камену), 2 куће Русовића (по претку који је био у руској војсци), пореклом су из Херцеговине. Пре 250 до 300 година на место звано Кућерине доселио се Божо, по коме је род добио име, који је имао два сина. Са те локације један син је прешао на данашње место, док је други отишао у село Доња Кола, у засеок Божићи, чији мештани славе исту крсну славу – *Томиндан*.

Врањешци (4 куће, славе *Ђурђевдан*), имају надимак Јевтићи (по претку Јевти). Непознатог су миграционог порекла, а има их и у засеку Гуслови, у Горњем Раткову, и у селу Добрњи, и имају исту крсну славу. *Врањешци* у селу Добрња сматрају да воде порекло од ових Врањеша и да су даљом старином из Херцеговине. У турским катастарским пописима из XVI века наводи се Дудак Врањеш у селу Љиљановац,¹² који је данашњим мештанима непознат.

Делићи (4 куће, славе *Дмитровдан* – 2 куће, и *Ђурђевдан* – 2 куће). Породице које славе *Дмитровдан* имају надимак Перићи (по неком деди Пери), пореклом су од Радановића, који су пребегли у Делиће (узели презиме Делићи) због убиства у турско доба.

Сладојевићи (3 куће, славе *Часне вериге*), чији зачетник рода је предак Сладоје (по коме добијају име), досељени су из бањалучког села Јаворани, а имају надимак Ђојићи.

Гатарићи (6 кућа, славе *Никољдан*) пореклом су из околине Гламоча, одакле су избегли у турско доба због убиства.

Радановићи (7 кућа, славе *Дмитровдан*), досељени из околине Курпеса, од којих 1 кућа има надимак Ђуђановићи (по деди Ђурђу), 4 куће Вуковића (по деди Вуку) и 1 кућа Генићи. По предању, у прошлости су се презивали *Шобот*, али због убиства у турско доба пребегли су и променили презиме. Две куће Гатарића (надимак Данићи), у засеку Радановићи, временом су изумрле.

Табела 4. – Састав фамилија, број и полно-старосна структура становништва у Дујаковцима августа 2003. године

Фамилија	Презиме и име власника куће	Крсна слава	Број чл.	Пол		Велике старосне групе			
				М	Ж	до 19	20-39	40-59	60 и в.
Божићи	Божић Саво	Томиндан	5	2	3	-	-	4	1
	Божић Деса		1	-	1	-	-	1	-
	Божић Здравко		4	2	2	1	-	2	1
	Божић Остоја		2	1	1	-	-	-	2
	Божић Миле		7	2	5	3	2	2	-
	Божић Горан		7	3	4	3	3	-	1
	Божић Раде		1	1	-	-	-	1	-
	Божић Бела		3	2	1	-	2	-	1

¹² М. Васић, наведени рад, стр. 245.

Драгица Р. Гатарих

Фамилија	Презиме и име власника куће	Крсна слава	Број чл.	Пол		Велике старосне групе			
				М	Ж	до 19	20-39	40-59	60 и в.
Божићи	Божић Милорад	Томиндан	2	1	1	-	-	2	-
	Божић Милорад		4	2	2	2	2	-	-
	Божић Миодраг		5	2	3	3	-	2	-
	Божић Перо		4	2	2	2	2	-	-
Врањеша	Врањеш Раде	Ђурђевдан	2	1	1	-	-	-	2
	Врањеш Љубица		2	-	2	1	-	-	1
	Врањеш Тихомир		5	2	3	2	-	2	1
	Врањеш Роја		2	1	1	-	1	-	1
Вулини	Вулин Милутин	Михољдан	6	4	2	3	1	1	1
	Вулин Јово		4	2	2	2	2	-	-
	Вулин Радомир		5	3	2	2	2	-	1
	Вулин Радомир		6	3	3	-	2	1	3
	Вулин Војин		1	1	-	-	-	-	1
	Вулин Ђурађ		4	3	1	-	-	2	2
	Вулин Сладе		4	1	3	2	2	-	-
	Вулин Васо		2	1	1	-	1	-	1
	Вулин Драган		4	3	1	2	2	-	-
	Вулин Илија		3	2	1	-	1	-	2
	Вулин Мићо		3	2	1	-	-	1	2
	Вулин Миливој		3	2	1	-	1	-	2
	Вулин Јован		6	3	3	1	2	2	1
	Вулин Сока		1	-	1	-	-	-	1
	Вулин Стојанка		1	-	1	-	-	-	1
	Вулин Момчило		1	1	-	-	-	-	1
Вулин Мира	1	-	1	-	-	-	1		
Вулин Миленко	4	2	2	2	1	1	-		
Гатарихи	Гатарих Михајло	Никољдан	4	2	2	2	2	-	-
	Гатарих Грујо		4	2	2	1	2	-	1
	Гатарих Стојан		2	1	1	-	-	-	2
	Гатарих Драго		4	2	2	1	-	2	1
	Гатарих Милош		4	1	3	-	-	2	2
	Гатарих Вукашин		3	1	2	-	-	2	1
Делићи	Делић Станко	Дмитровдан	4	2	2	-	2	-	2
	Делић Боро		3	2	1	-	1	-	2
	Делић Илија	Ђурђевдан	6	3	3	2	2	-	2
Делић Славко	3		2	1	-	1	2	-	
Радановићи	Радановић Милан	Дмитровдан	5	3	2	-	2	2	1
	Радановић Петар		9	5	4	3	2	2	2
	Радановић Љубо		2	1	1	-	-	-	2
	Радановић Јован		2	1	1	-	-	-	2
	Радановић Радослав		5	3	2	-	2	2	1
	Радановић Милош		2	1	1	-	-	-	2
	Радановић Неђо		2	1	1	-	-	-	2
Сладојевићи	Сладојевић Војин	Часне вериге	3	2	1	-	-	1	2
	Сладојевић Веле		2	1	1	-	-	-	2
	Сладојевић Нагорка		1	-	1	-	-	-	1
Укупно	54 породице	Духови	185	93	92	40	45	39	61

Исељавање становништва присутно је у свим периодима развоја насеља, а највећу масовност има од 60-их година XX века. Исељене поро-

дице су: из Горњих Сладојевића, једна фамилија Сладојевића, са надимком Јурићи (6 кућа – Рајко, Славко, Михајло, Душан, Гојко и Милош), исељени су у Војводину (Сремску Митровицу, Чуруг, Сомбор итд.) непосредно после Другог светског рата; из Гатарића 5 кућа (Манојло са породицом пре 45 година у Славонску Пожегу, Јошо и Борко са породицама пре 45 година у Нови Сад, Мићо пре 40 година у Чуруг код Жабља и старица Танкосава 1994. године код синова у Нови Сад); из Радановића исељени су житељи 3 куће (Момчило са породицом иселио се у Сомбор пре 30 година, Босилка у Нови Сад пре 30 година и Добре у време грађанског рата у Босни и Херцеговини у Сомбор); житељи 2 куће Вулина (надимак Љуберићи) из Горњих Сладојевића, иселили су се током последње деценије XX века у Сомбор; из Божића исељени су житељи 4 куће (Ђурађ са породицом 1995. године у Сремску Митровицу, Милутин у Бању Луку, Славко 1995. у Буковац код Новог Сада и Живко у Бању Луку); из Врањеша је исељена 1 кућа (Петар са породицом 1995. године у Буковац код Новог Сада); у току грађанског рата у Босни и Херцеговини из Делића је исељено 4 куће (Драго, Момир, Милка и Боса са породицама у Сремску Митровицу, Чуруг и Бању Луку).

Заселак Доњи Милићевићи је данас без сталних житеља (2 куће празне, славиле *Томиндан*): последњи житељ – Јованка, умрла је 2000. године, а власник друге куће – Јела, исељена је 1995. у Бању Луку. У засеоку Вулини се налазе 3 куће празне (власник једне куће је умро, док су 2 куће, чији власници живе у Бањој Луци, повремено настањене, у дане викенда и током лета).

Крајем XIX века, па све до средине XX века, у Дујаковцима је већина становника живела у породичним задругама, које мештани називају ”заједницама”. Најбројније сеоске задруге биле су: у Врањешима – 40 чланова (старешина Перо Врањеш); у Радановићима – 38 чланова (старешина Рушко Радановић), која се одржала до 1940. године; у Вулинима – 36 чланова (до 1941. године), којом је руководио Јовица Вулин; у Делићима – 35 чланова (старешина Ђука Делић), ”издељени” су пре 60 година; у Божићима – 26 чланова (старешина Рајо Божић), која се одржала до 50-их година XX века и др.

У селу се слави шест крсних слава (*Михољдан*, *Томиндан*, *Дмитровдан*, *Никољдан*, *Ђурђевдан* и *Часне вериге*), а сеоска слава (”молитва”, ”масла”), која се више не прославља, приређивала се до пре 3,5 деценије сваке године на *први дан Духова*. Током времена место одржавања сеоске славе често је мењано. Прво се славила код бунара у засеоку Горњи Милићевићи, у селу Локвари, потом у центру Дујаковаца, исто тако, код бунара у Доњим Милићевићима, па код гробља, на месту Мраморје, и на крају код Кривог камена, у северозападном делу атара.

У селу се налази дрво, познато као Вученов брест, где су се мештани ранијих година окупљали у време ”светковина” (великих верских празника) ради ”енгленисања” (разговора).

Закључак

Дујаковци су антропогеографски и уопште научно (археолошки, историографски, етнолошки, социолошки, демографски, туризмолошки, аграрно-економски итд.) неистражено насеље. Овим истраживањем, које спада у ред првих те врсте у нашој науци, а које је пре свега засновано на теренском прикупљању научне грађе ("на терену и у народу", од куће до куће) о насељу и његовом становништву постављена је основа за дубља, детаљнија и свестранија проучавања антрополошког руралног комплекса Дујаковаца. Њиме су обухваћени сви физиономски делови насеља (осам заселака), укључујући ту и у савременом периоду одумрла зимска сточарска насеља, зимовнике ("наслони", "колибе", "стојбине"), и 54 сеоске породице, колико их данас живи у селу. Осим тога, прикупљене су и презентоване научне чињенице о становништву од значаја за разумевање релевантних демографских својстава насеља, као што су: густина насељености, укупна популација, територијална оријентација миграција становништва, полни састав и структура руралне популације по великим старосним групама, посебно ако се има у виду да у новије време (од 1981. године до данас) нема довољно поузданих демографских статистичких података о насељу. Почетком августа 2003. године пописали смо 185 сталних житеља села Дујаковци.

Dragica R. Gatarić

DUJAKOVCI

– Anthrop geographical investigations of the settlement
and the origin of the people –

Summary

Dujakovci is not both anthrop geographical and scientifically (archeologically, historically, ethologically, demographically) investigated settlement. The investigation, which is done as the first of the kind in our science, is based on the field investigations. There have been collected the scientific resources about the settlement and its inhabitants (the origin of some of the families, the period of the first coming and going in and out of the settlement, the transformation of the traditional family communities into several small families) and in that way has been made the base of the more complex, detailed, and more overall anthropological village survey of Dujakovac. The investigation has covered all kinds and parts of the settlement (except hamlets), together with contemporary period from the 20th century. We have described the abundant winter settlement for cattle, winter cabins (huts) and the surrounding area (the surface of the area and the structure of the soil) as well as 54 village families living today in the same place.

Dragica R. Gatarić

Beside, some other scientific facts have been collected. They are about inhabitants who are important for better understanding of the relevant demographical characteristic of the settlement, like: density, total number of inhabitants, the ways of migrations, sex structures observed in big aged groups, especially having in mind that since 1981 there has not been any reliable statistical or demographic data about the settlement. At the beginning of August in 2003 we have made the census of 185 inhabitants of the village of Dujakovci.